

[Oluf Pedersen.]

ved tidligere Løjligheder har gjort udførlig Rede for. Det, vi trænger til, er Foranstaltninger, som er nøgternt og sagligt overvejede, og som er Udtryk for Retfærdighed, og det er min Opfattelse, at hvis man gaar til saadanne Foranstaltninger, vil man ogsaa tjene Danskhedens Sag.

Schmidt: Jeg skal ikke undervurdere den Hjælp, som den Lov, der nu skal forlænges, har bragt det sønderjyske Landbrug, og kan selvfølgelig give min Tilslutning til de Forbedringer, som det foreliggende Lovforslag bringer. Hvad der burde ske, kan vel ikke ske inden for dette Lovforslags Rammer, og derfor ser jeg ingen Anledning til at kritisere Forslagets Enkeltheder ud over det, at jeg ikke kan anerkende, at det bringer tilstrækkeligt. Det, Nordslesvig venter og har ventet forgæves paa indtil i Dag, er en effektiv og afgørende Nedskæring af Gælden, som har naaet den uhyggelige Højde paa Grund af Landets forfejlede Valutapolitik, samt Prisforanstaltninger, der virkelig gør Landbruget rentabelt.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen har i sin Finanslovtale i Aar udtalt Haabet om, at man maatte naa til en grundig Afvikling af Gældsspørgsmaalet. Det er det, der i Virkeligheden tiltrænges. Nordslesvig venter, at dette Haab nu snart bliver opfyldt. Det kan ikke forsvares, at man har ventet saa længe, det kan langt mindre forsvares, at man venter længere endnu.

Til at belyse Situationens Alvor er maaske intet mere egnet end en Henviisning til Peter Graus Udtalelse i Anledning af de Højtideligheder, der holdtes til Minde om den 10. Februar: at det var utaaleligt, at Grænseegnene var den mest bebyrdede Landsdel i Staten. Peter Graus Udtalelser har vel ikke saa liden Vægt i danske Kredse. Det, der maa ske, er netop, at dette Misforhold rettes, og det er det vigtigste, jeg har at sige til dette Lovforslag.

Finansministeren (H. P. Hansen): Jeg takker de to ærede Ordførere, det ærede Medlem Hr. P. Mortensen og det ærede Medlem Hr. Aage Fogh, for den Tilslutning, de har givet Forslaget. Jeg havde egentlig ventet, at der var blevet almindelig Tilslutning til dette Forslag, saa meget mere som man fra flere Sider erkender, at Loven, som den nu har virket i to Aar, har været til stor Hjælp for Befolkningen i de sønderjyske Landsdele. Efter de Udtalelser, der er faldet her i Dag, kan man ikke sige, at her er saa almindelig Tilfredshed.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram erkendte, at Loven har virket godt, og føjede til, at der er nogle Huller i den. Der er ikke noget at sige til, at man nu ønsker flere Ting medtaget, end det var muligt, da Loven blev vedtaget for to Aar siden. Det ærede Medlem erkendte dog, at der var sket visse Forbedringer, og dvælede navnlig ved Ejendomsskyldvurderingerne, og det gjorde det ærede Medlem Hr. A. Svensson ogsaa. Hvis Loven, saaledes som det bliver oplyst, virker forskelligt i de sønderjyske Landsdele, fordi Vurderingerne er forskellige, vilde det være rimeligt, om man søgte at faa Vurderingerne gjort rigtige. Jeg tror, det vil være noget vanskeligt at lave en Lovgivning, hvorefter man fordeler Tilskuddet i de forskellige Amter efter, hvorledes Vurderingerne finder Sted over for de egentlige Værdier. Det tror jeg ikke lader sig gøre.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram ønskede, at det solidariske Ansvar skulde fjernes i Driftslaaneforeningerne. Det er et Spørgsmaal, der har været drøftet meget. Jeg kan godt se de Vanskeligheder, der fremkommer paa Grund af de her gældende Bestemmelser. Men selv om man vilde tage særligt Hensyn til Sønderjylland paa disse Omraader, vilde det efter min Opfattelse være umuligt at ophæve det solidariske Ansvar for Laan af en bestemt Karakter i en vis Del af Landet, medens man lader det solidariske Ansvar gælde i den øvrige Del af Landet, det vil være vanskeligt, navnlig efter de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Aage Fogh fremsatte gaaende ud paa, at Forholdene efter hans Opfattelse mange Steder var lige saa daarlige Nord for Grænsen som Syd for Grænsen. Der kan diskuteres om den Bestemmelse, der i sin Tid kom ind i Loven om Driftslaaneforeninger, at Medlemmerne skulde hæfte solidarisk, men nu er det engang bestemt, og jeg tror, det vil være vanskeligt at komme bort fra det, i alt Fald skønner jeg, at man ikke paa dette Omraade kan have en Særlovgivning for Sønderjylland.

Jeg forstod ikke rigtig det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram, der mente, at Staten havde en Pligt til at overtage hele Garantien for de Realkreditlaan, som var stiftet i Sønderjylland. Er det nu alligevel ikke at gaa lige vidt nok i Krav til Staten? Staten medvirkede i sin Tid til, at en Del Sparekasser i Sønderjylland fik Midler tilvejebragt til Udlaan til forskellige Beboere i Sønderjylland. Staten hæfter over for de paagældende Pengeinstitutter for